

ทฤษฎีโทมัสเคปในฐานะหน้าฉากของ ● ทฤษฎีแสงอ่อนล้า

ทฤษฎี "โทมัสเคป" ถูกเสนอในฐานะตัวแทนการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานสำหรับจักรวาลวิทยา โดยปราศจากการอ้างอิงถึงทฤษฎีแสงอ่อนล้าแม้แต่ครั้งเดียว นี่คือการตรวจสอบเชิงปรัชญา

พิมพ์เมื่อ 26 ธันวาคม 2024

CosmicPhilosophy.org
เข้าใจจักรวาลผ่านปรัชญา

สารบัญ

1. 🕒 ทฤษฎีโทมัสเคป

- 1.1. หน้าฉากของ ● ทฤษฎีแสงอ่อนล้า
- 1.2. การตีความปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ของ ● การเลื่อนแดง
- 1.3. ● ทฤษฎีแสงอ่อนล้า

👤 นักเขียนด้านวิทยาศาสตร์ Eric J. Lerner

- 1.4. 😬 ถูกแบนเพราะตั้งคำถามเกี่ยวกับทฤษฎีบิกแบง

2. การ 'เปลี่ยนศรัทธา' ของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ให้เป็นผู้เชื่อ

- 2.1. 1929: กระแสสื่อเกี่ยวกับการเปลี่ยนศรัทธาของไอน์สไตน์
- 2.2. 1931: การปฏิเสธอย่างต่อเนืองของไอน์สไตน์
- 2.3. 1931: บทความที่หายไปอย่างลึกลับของไอน์สไตน์
- 2.4. 1932: การเปลี่ยนใจมาเป็นผู้เชื่อของไอน์สไตน์

2.5. ทำไม?

- 2.5.1. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
- 2.5.2. ข้อโต้แย้ง "พระเจ้าทำ"

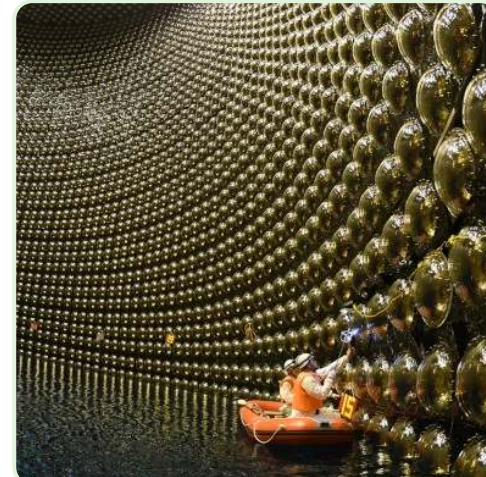
3. จุดเริ่มต้นของ 🕒 เวลา

- 3.1. ข้อโต้แย้งทางจักรวาลวิทยาแบบกาลาม
 - 3.1.1. 🗨️ การอภิปราย

4. บทสรุป

ความพยายามในการหลีกหนี จักรวาลวิทยาบิกแบง

หนึ่งเดือนหลังจากการตีพิมพ์กรณี “*นิวทรีโนไม่มีอยู่จริง*” บน CosmicPhilosophy.org ที่เปิดเผยว่านิวทรีโนเป็นความพยายามทางความเชื่อที่จะหลีกหนี “∞ การแบ่งย่อยไม่มีที่สิ้นสุด” และการแถลงข่าวผ่านอีเมลไปยังนิตยสารวิทยาศาสตร์และสำนักพิมพ์ทั่วโลก ซึ่งได้รับการปฏิเสธและความเจ็บเป็นคำตอบ แม้จะมีการตอบกลับอย่างสุภาพบ้าง พาดหัวข่าวในสื่อวิทยาศาสตร์ก็ปรากฏขึ้นโดยอ้างว่าพลังงานมืดไม่มีอยู่จริง

(2024) พลังงานมืด ‘ไม่มีอยู่จริง’: การท้าทายทฤษฎีจักรวาลขยายตัว

แหล่งที่มา: [Phys.org](#) | [Monthly Notices of the Royal Astronomical Society: Letters](#), ฉบับที่ 537, ฉบับที่ 1, กุมภาพันธ์ 2025, หน้า L55–L60

- ▶ การศึกษาใหม่ทำลายทฤษฎีพลังงานมืดจนแหลกละเอียด ~ [Yahoo News](#)
- ▶ ปริศนาพลังงานมืดได้รับการแก้ไขแล้ว - เมื่อนักวิทยาศาสตร์เสนอทฤษฎีใหม่ที่ล้ำสมัย ~ [DailyMail](#)
- ▶ การค้นพบครั้งสำคัญเกี่ยวกับพลังงานมืดที่ลึกลับ เมื่อนักวิทยาศาสตร์ประกาศทฤษฎีใหม่ที่ล้ำสมัย ~ [GBNews](#)
- ▶ ‘ผลกระทบที่ลึกซึ้ง’: นักวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ค้นพบเรื่องพลังงานมืด ~ [วิทยุนิวซีแลนด์](#)

ทฤษฎีโทมัสเคป

ในบทความใหม่ที่ตีพิมพ์ใน Monthly Notices of the Royal Astronomical Society Letters นักวิจัย แอนโทเนีย โซเฟิร์ต, แซคคารี จี. เลน, มาร์โก กาลอปโป, โรอัน ริดเดน-ฮาร์เปอร์ นำโดย ศาสตราจารย์เดวิด แอล. วิลต์เชียร์ ได้เสนอทฤษฎีใหม่ที่เรียกว่า ‘แบบจำลองโทมัสเคป’ ซึ่งเสนอว่า การปรากฏของการขยายตัวที่เร่งขึ้นเป็นเพียง “ภาพลวงตา” ที่เกิดจากผลกระทบที่ไม่สม่ำเสมอของแรงโน้มถ่วงต่อการไหลของเวลาในภูมิภาคต่างๆ ของจักรวาล ความแตกต่างในการยืดเวลาระหว่าง บริเวณกาแล็กซี ที่หนาแน่นและ ช่องว่างในจักรวาล ที่เบาบาง สร้างภาพลวงของการขยายตัวที่เร่งขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องมี พลังงานมืด

ทฤษฎี ‘แบบจำลองโทมัสเคป’ ใหม่ นี้ ซึ่งถูกนำเสนอในสื่อระดับโลกว่าเป็นทฤษฎีอิสระใหม่ แท้จริงแล้วนำแนวคิดหลักของทฤษฎี ● แสงอ่อนล้ามาฝังไว้ในกรอบของทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไป

นี่คือเหตุผลที่ทฤษฎี ‘แบบจำลองโทมัสเคป’ ใหม่ ควรถูกพิจารณาว่าเป็นหน้าฉากของ ‘ทฤษฎีแสงอ่อนล้า’ ผู้ท้าทายหลักดั้งเดิมของพื้นฐานจักรวาลวิทยาบิกแบงตั้งแต่ปี 1929:

1. ทั้งสองทฤษฎีท้าทายแบบจำลองจักรวาลวิทยามาตรฐาน Λ CDM และการพึ่งพาพลังงานมืดเพื่ออธิบายการขยายตัวที่เร่งขึ้นของจักรวาลที่สังเกตได้
2. ทฤษฎีแสงอ่อนล้าเสนอว่า ● การเลือนแดงของแสงจากกาแล็กซีที่อยู่ห่างไกลไม่ได้เกิดจากการขยายตัวของจักรวาล แต่เกิดจาก "ปฏิสัมพันธ์" บางอย่างที่ไม่ได้ระบุชัดเจนกับอวกาศที่อยู่ระหว่างกลาง
3. แบบจำลองโทมัสเคปนำหลักการพื้นฐานของทฤษฎีแสงอ่อนล้า - ที่ว่าการขยายตัวที่สังเกตได้เป็นภาพลวงตา - และนำมาวางบนพื้นฐานของหลักการที่ได้รับการยอมรับของทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไปและการยืดเวลาเนื่องจากแรงโน้มถ่วง

4. ด้วยการแสดงให้เห็นว่าการไหลของเวลาที่ไม่สม่ำเสมอในโครงสร้างจักรวาลที่แตกต่างกันสามารถสร้างภาพลวงของการขยายตัวที่เร่งขึ้นได้อย่างไร แบบจำลองโทมัสเคปจึงเติมเต็มช่องว่างที่เกิดจากการขาดกลไกทางกายภาพที่ชัดเจนของทฤษฎีแสงอ่อนล้า

ทฤษฎี “โทมัสเคป” ถูกเสนอในฐานะตัวแทนการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานสำหรับจักรวาลวิทยา โดยไม่มีการอ้างอิงถึงทฤษฎีแสงอ่อนล้า ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสงสัยอย่างยิ่ง

ทฤษฎีแสงอ่อนล้าถูกปฏิเสธอย่างกว้างขวางและถูกปราบปรามอย่างแข็งขันโดยสถานะปัจจุบันของวิทยาศาสตร์ตั้งแต่การยอมรับและการปกป้องความเชื่อของจักรวาลวิทยานีติกแมง

บทต่อไปจะเปิดเผยว่าทฤษฎีโทมัสเคปอาจเป็นความพยายามของวิทยาศาสตร์ที่จะหลีกเลี่ยงการปราบปรามแบบสอบสวนทางวิทยาศาสตร์ที่ดำเนินมาหลายทศวรรษต่อผู้ทำลายหลักดั้งเดิมของทฤษฎีนิติกแมง นั่นคือ ‘● ทฤษฎีแสงอ่อนล้า’

บทที่ 1.2.

การตีความปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ของ ● การเลื่อนแดง

ปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ เป็นแนวคิดที่เข้าใจง่าย: เมื่อรถไฟกำลังวิ่งเข้าหาคุณ เสียงแตรรถไฟจะดูเหมือนมีระดับเสียงสูงขึ้น จากนั้นเมื่อรถไฟผ่านคุณไปและเคลื่อนที่ออกห่าง เสียงแตรจะดูเหมือนมีระดับเสียงต่ำลง การเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงนี้เกิดจากปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ และปรากฏการณ์นี้ถูกใช้ในปัจจุบันเพื่ออธิบายว่าทำไมแสงจากกาแล็กซีที่อยู่ห่างไกลจึงดูเหมือนเลื่อนไปทางความยาวคลื่นที่ยาวขึ้น หรือ “แดงขึ้น”

นักดาราศาสตร์ชาวอเมริกัน เอ็ดวิน ฮับเบิล ได้ใช้การตีความดอปเพลอร์ของ ● การเลื่อนแดง เพื่อสรุปในปี 1929 ว่าเอกภพกำลังขยายตัว และสัมพันธ์กับข้อสรุปที่ว่าเอกภพในจุดหนึ่งของเวลาต้องถูกบีบอัดเป็น ‘ไข่จักรวาล’ ซึ่งสอดคล้องกับตำนานการสร้างโลกทางศาสนาโบราณ ในหลายวัฒนธรรม รวมถึงประเพณีของ จีน, อินเดีย, ก่อนโคลัมเบีย และ วัฒนธรรมแอฟริกา รวมถึง พระธรรมปฐมกาล ในคัมภีร์ไบเบิล ที่ล้นบรรยาย (อย่างชัดเจนในเชิงอุปมา) ถึง จุดเริ่มต้นของ 🕒 เวลา — ไม่ว่าจะเป็น “การสร้างในหกวัน” ในปฐมกาล หรือ “ไข่จักรวาล” ในคัมภีร์โบราณของอินเดียอย่าง ฤคเวท

ทฤษฎีนิติกแมงมีชื่อเดิมว่า “ทฤษฎีไข่จักรวาล” และถูกเสนอโดยบาทหลวงคาทอลิก จอร์จส์ เลอแมทร์ สำหรับ “วันที่ไม่มีวันวาน” ซึ่งสอดคล้องกับ พระธรรมปฐมกาลในพระคัมภีร์ไบเบิล

ในจักรวาลวิทยานีติกแมงของวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน ไข่จักรวาล ถูกเรียกว่า ‘อะตอมดั้งเดิม’ ซึ่งแสดงถึง จุดเอกฐานทางคณิตศาสตร์ หรือ ‘ศักยภาพของ ∞ อนันต์’

การตีความดอปเพลอร์ของการเลื่อนแดงเป็นรากฐานของจักรวาลวิทยานีติกแมง

บทที่ 1.3.

ทฤษฎีแสงอ่อนล้า

นักดาราศาสตร์ชาวสวิส-อเมริกัน ฟรีดริช ชวิกกี ได้เสนอ “ ทฤษฎีแสงอ่อนล้า” ในปี 1929 เป็นทฤษฎีทางเลือกเพื่ออธิบายการเลื่อนแดงที่สังเกตได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเอกภพที่มี ∞ อนันต์

หลักการพื้นฐานของทฤษฎีแสงอ่อนลำคือการเลื่อนแดงเกิดจากระบวนการทางกายภาพที่ทำให้แสงสูญเสียพลังงานขณะเดินทางผ่านอวกาศ กระบวนการนี้มักถูกเรียกว่า “ความเหนื่อยล้าของโฟตอน” หรือ “การแก่ตัวของโฟตอน” ซึ่งโฟตอนจะ “เหนื่อยล้า” ขณะเดินทางผ่านจักรวาล

(2018) ทฤษฎีแสงอ่อนลำปฏิเสธิกแบบ

แหล่งที่มา: นักวิทยาศาสตร์หมีง-ฮุย เซา, นา หวัง และจื่อ-ฟู เกา

(2014) ทฤษฎีแสงอ่อนลำหักล้างทฤษฎีบิกแบง

แหล่งที่มา: tiredlight.net

(2022) ทฤษฎีแสงอ่อนลำใหม่อธิบายการเลื่อนแดงและรังสีไมโครเวฟพื้นหลังในเอกภพที่ไม่มีที่สิ้นสุด

แหล่งที่มา: tiredlight.org

ทฤษฎีแสงอ่อนลำเผชิญกับการปราบปรามแบบ การไต่สวนทางวิทยาศาสตร์ (ขับเคลื่อนด้วยอุดมการณ์)

นักวิชาการถูกห้ามไม่ให้ทำการวิจัยบางอย่าง ซึ่งรวมถึง การวิพากษ์วิจารณ์ทฤษฎีบิกแบง นักเขียนด้านวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง เอริก เจ. เลอร์เนอร์ ได้เขียนไว้ในปี 2022 ว่า:

“มันกลายเป็นเรื่อง แทบเป็นไปไม่ได้ ที่จะตีพิมพ์บทความที่วิพากษ์วิจารณ์บิกแบงในวารสารดาราศาสตร์ใดๆ”

(2022) บิกแบงไม่เคยเกิดขึ้น

แหล่งที่มา: สถาบันศิลปะและความคิด

บทที่ 1.4.

ถูกแบนเพราะตั้งคำถามเกี่ยวกับ “ทฤษฎีบิกแบง”

ผู้เขียน CosmicPhilosophy.org เป็นนักวิจารณ์ทฤษฎีบิกแบงตั้งแต่ช่วงปี 2008-2009 เมื่อการสืบค้นทางปรัชญาของเขาในนามของ [Zielenknijper.com](https://www.zielenknijper.com) เผยให้เห็นว่าทฤษฎีบิกแบงอาจถือเป็นรากฐานสูงสุดของ “*ขบวนการล้มล้างเสรีภาพ*” ที่เขากำลังสืบสวน

ในฐานะนักวิจารณ์ทฤษฎีบิกแบง ผู้เขียนได้ประสบกับการปราบปรามแบบ การไต่สวนทางวิทยาศาสตร์ต่อการวิพากษ์วิจารณ์บิกแบงด้วยตนเอง

ในเดือนมิถุนายน 2021 ผู้เขียนถูกแบนบน Space.com เพราะตั้งคำถามเกี่ยวกับทฤษฎีบิกแบง โพสต์นั้นพูดถึงเอกสารที่ ‘หายไปอย่างลึกลับ’ ของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ที่ทำลายเรื่องเล่าอย่างเป็นทางการ

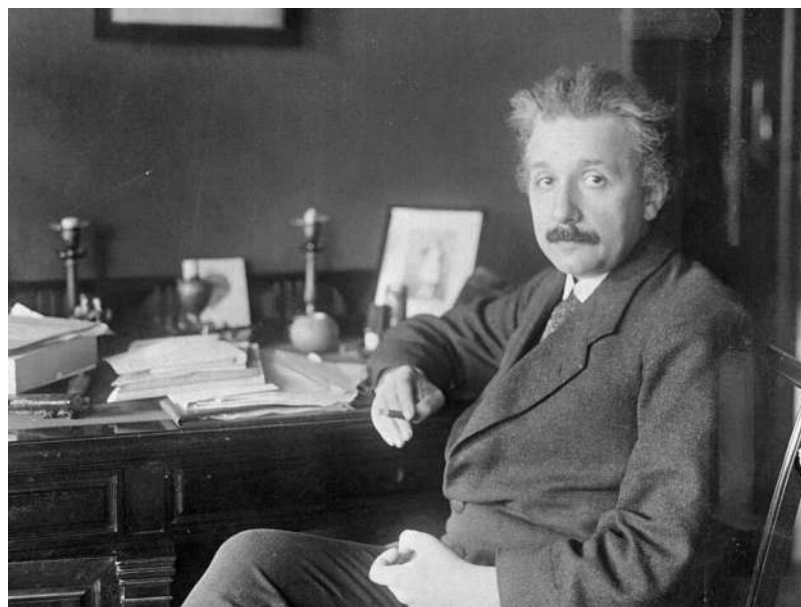
เอกสารที่หายไปอย่างลึกลับของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ที่เขาส่งให้กับ สถาบันวิทยาศาสตร์ปรัสเซีย ในเบอร์ลิน ถูกพบที่ เยอรมัน ในปี 2013...

(2024) ทำให้ไอน์สไตน์พูดว่า “ฉันทิด”

แหล่งที่มา: บทที่ 2.

โพสต์ซึ่งพูดถึงการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นในหมู่นักวิทยาศาสตร์บางคนว่า ทฤษฎีบิกแบง ได้มีสถานะคล้ายศาสนา ได้รับการตอบสนองที่มีความคิดหลายประการ อย่างไรก็ตาม มันถูกลบอย่างกะทันหันแทนที่จะเพียงปิดกั้น ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติปกติบน Space.com การกระทำที่ผิดปกตินี้ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจเบื้องหลังการลบ

คำแถลงของผู้ดูแลระบบเองที่ว่า “*กระทู้นี้ได้ดำเนินมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วม ปิดตอนนี้*” ชัดแย้งกันเองโดยประกาศการปิดในขณะที่จริงๆ แล้วลบกระทู้ทั้งหมด เมื่อผู้เขียนสื่อสารความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพกับการลบนี้ในภายหลัง การตอบสนองยิ่งรุนแรงขึ้น - บัญชี Space.com ทั้งหมดของเขาถูกแบนและโพสต์ก่อนหน้านี้ทั้งหมดถูกลบ ซึ่งบ่งชี้ถึงการไม่ยอมรับการโต้แย้งทางวิทยาศาสตร์บนแพลตฟอร์มที่น่ากังวล

บทที่ 2.

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

การสืบสวนทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการเปลี่ยนศรัทธาของเขาให้เป็น ‘ผู้เชื่อ’

เรื่องเล่าอย่างเป็นทางการและหนึ่งในข้อโต้แย้งหลักสำหรับ **เหตุผล** ที่ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ละทิ้งทฤษฎีของเขาเกี่ยวกับเอกภพที่มี ∞ อนันต์ และเปลี่ยนมาเป็น ‘ผู้เชื่อ’ ในทฤษฎีบิกแบงคือ เอ็ดวิน ฮับเบิล แสดงให้เห็นในปี 1929 ว่าเอกภพกำลังขยายตัวผ่าน การตีความดอปเพลอร์ของ ● การเลื่อนแดง (บทที่ 1.2.) ซึ่งบังคับให้ไอน์สไตน์ยอมรับว่าเขาผิด

“นี่คือคำอธิบายที่สวยงามและน่าพอใจที่สุดเกี่ยวกับการสร้างที่ฉันเคยได้ฟัง” ไอน์สไตน์กล่าว และเขาเรียกทฤษฎีของตัวเองเกี่ยวกับเอกภพที่มี ∞ อนันต์ว่าเป็น **ความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุดในอาชีพของเขา**

(2014) ทฤษฎีที่สูญหายของไอน์สไตน์อธิบายเอกภพโดยไม่มีบิกแบง

แหล่งที่มา: นิตยสาร Discover

การตรวจสอบประวัติศาสตร์เผยว่าเรื่องเล่าอย่างเป็นทางการไม่ถูกต้องและมาจากกระแสสื่อโดยตรงเกี่ยวกับการ ‘เปลี่ยนศรัทธา’ ที่สันนิษฐานของไอน์สไตน์ ซึ่งมีข้อบ่งชี้ว่าไอน์สไตน์ไม่พอใจ ดังที่เห็นได้จากการสะกดชื่อเอ็ดวิน ฮับเบิล ผิดเป็นประจำในบทความสองปีหลังจากการค้นพบของฮับเบิล - รายละเอียดที่ขัดแย้งกับงานที่พิถีพิถันที่เป็นที่รู้จักของไอน์สไตน์

บทความของไอน์สไตน์ที่มีชื่อว่า “Zum kosmologischen Problem” (“เกี่ยวกับปัญหาจักรวาลวิทยา”) หายไปอย่างลึกลับและถูกพบภายหลังที่เยรูซาเล็ม สถานที่แสวงบุญ ในขณะที่ไอน์สไตน์เปลี่ยนศรัทธาอย่างกะทันหันเป็น ‘ผู้เชื่อ’ และจะร่วมเดินทางกับบาทหลวงทั่วสหรัฐอเมริกาเพื่อส่งเสริมทฤษฎีบิกแบง

ภาพรวมสั้นๆ ของเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนศรัทธาของไอน์สไตน์ให้เป็นผู้เชื่อในทฤษฎีบิกแบง:

บทที่ 2.1.

1929: กระแสสื่อเกี่ยวกับการเปลี่ยนศรัทธาของไอน์สไตน์

ตั้งแต่ปี 1929 มีกระแสสื่อครั้งใหญ่เกี่ยวกับอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ที่อ้างว่าไอน์สไตน์ได้เปลี่ยนมาเป็น ‘ผู้เชื่อ’ เนื่องจากการค้นพบของเอ็ดวิน ฮับเบิล

“พาดหัวข่าวทั่วประเทศ [สหรัฐอเมริกา] ต่างลงข่าวว่า อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ได้เปลี่ยนมาเป็นผู้เชื่อในทฤษฎีเอกภพขยายตัว”

การนำเสนอข่าวในช่วงปี 1929 โดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์ทั่วไป ใช้พาดหัวข่าวเช่น “ไอน์สไตน์ เปลี่ยนใจ เพราะการค้นพบของฮับเบิล” หรือ “ไอน์สไตน์ยอมรับว่าเอกภพกำลังขยายตัว”

หนังสือพิมพ์ในบ้านเกิดของฮับเบิล สปริงฟิลด์ เดลี นิวส์ พาดหัวว่า “เด็กหนุ่มที่จากเทือกเขาไอซาร์ก [ฮับเบิล] ไปศึกษาดวงดาวทำให้ไอน์สไตน์เปลี่ยนความคิด”

บทที่ 2.2.

1931: การปฏิเสธอย่างต่อเนื่องของไอน์สไตน์

หลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าไอน์สไตน์ปฏิเสธทฤษฎีเอกภพขยายตัวอย่างแข็งขันในช่วงปีต่อๆ มาหลังจากกระแสสื่อเกี่ยวกับการ ‘เปลี่ยนใจ’ ของเขา

สองปีหลังจากการค้นพบของฮับเบิล - [ไอน์สไตน์] ได้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องสำคัญของทฤษฎีเอกภพขยายตัว... นี่เป็นประเด็นสำคัญที่ไอน์สไตน์ติดขัด ... ทุกครั้งที่นักฟิสิกส์เข้าหาไอน์สไตน์เกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาจะปฏิเสธทฤษฎีนี้

บทที่ 2.3.

1931: บทความที่หายไปอย่างลึกลับของไอน์สไตน์

ในปี 1931 อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ได้ส่งบทความชื่อ “Zum kosmologischen Problem” (“เกี่ยวกับปัญหาจักรวาลวิทยา”) ให้กับสถาบันวิทยาศาสตร์ปรัสเซียในเบอร์ลิน เพื่อพัฒนาทฤษฎีของเขาเกี่ยวกับเอกภพที่ ∞ ไม่มีที่สิ้นสุด โดยแนะนำแบบจำลองจักรวาลวิทยาใหม่ที่เปิดโอกาสให้มีเอกภพที่ไม่ขยายตัว ซึ่งขัดแย้งโดยตรงกับข้อกล่าวอ้างของกระแสสื่อเกี่ยวกับการ ‘เปลี่ยนใจ’ ของเขาตั้งแต่ปี 1929

ในบทความนี้ ซึ่งหายไปอย่างลึกลับและถูกค้นพบในเยรูซาเล็มในปี 2013 ไอน์สไตน์สะกดชื่อของเอ็ดวิน ฮับเบิลผิดเป็นประจำ ซึ่งต้องเป็นการตั้งใจเมื่อพิจารณาว่าไอน์สไตน์เป็นที่รู้จักในความสัมพันธ์ในงานของเขา

บทที่ 2.4.

1932: การเปลี่ยนใจมาเป็นผู้เชื่อของไอน์สไตน์

หลังจากบทความของเขาหายไปไม่นาน ไอน์สไตน์ได้เปลี่ยนมาเป็นผู้เชื่อในทฤษฎีบิกแบง และได้ร่วมเดินทางกับบาทหลวงคาทอลิกทั่วสหรัฐอเมริกาเพื่อ ‘ส่งเสริม’ ทฤษฎีนี้ ซึ่งบ่งชี้ว่าอาจมีอิทธิพลทางศาสนจักรเข้ามาเกี่ยวข้อง

หลังจากบาทหลวงจอร์จส์ เลอแมตร์พูดในการสัมมนาที่แคลิฟอร์เนียในเดือนมกราคม 1933 ไอน์สไตน์ได้ทำบางสิ่งที่น่าตื่นตะลึง - เขาลุกขึ้นยืน ปรบมือ และกล่าวประโยคที่กลายเป็นที่มีชื่อเสียง: “นี่คือคำอธิบายเกี่ยวกับการสร้างที่สวยงามและน่าพอใจที่สุดที่ผมเคยได้ฟัง” และเขาเรียกทฤษฎีเอกภพ ∞ ไม่มีที่สิ้นสุดของตัวเองว่าเป็นความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุดในอาชีพของเขา

การเปลี่ยนแปลงจากการปฏิเสธทฤษฎีบิกแบงอย่างรุนแรงเป็นเวลาหลายปีติดต่อกัน ในช่วงกระแสสื่อเกี่ยวกับการ ‘เปลี่ยนใจ’ ที่ถูกกล่าวอ้าง ไปสู่การส่งเสริมอย่างแข็งขันด้วยการร่วมเดินทางกับบาทหลวงทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเรื่องที่ลึกลับ

การเปลี่ยนใจของไอ้สโตว์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมทฤษฎีบิกแบง

บทที่ 2.5.

ทำไม?

ทำไมอัลเบิร์ต ไอ้สโตว์จึงเรียกทฤษฎีบิกแบง ∞ ไม่มีที่สิ้นสุดของเขว่าเป็น “ความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุด” และเปลี่ยนมาเป็นผู้ส่งเสริมทฤษฎีบิกแบงและแนวคิดที่เกี่ยวข้องเรื่อง ‘จุดเริ่มต้นของ ⌚ เวลา’?

การศึกษาประวัติศาสตร์การเปลี่ยนใจของอัลเบิร์ต ไอ้สโตว์อาจเป็นกุญแจสำคัญสู่ความเข้าใจเชิงปรัชญาที่ลึกลับ เพราะไอ้สโตว์เป็นนักเคลื่อนไหวที่แข็งขันเพื่อสันติภาพโลก และต้นฉบับของเขาเรื่อง “ทฤษฎีเพื่อสันติภาพโลก” มาก่อนการก่อตั้งสหประชาชาติ ซึ่งได้รับการสำรวจในบทความของเราเกี่ยวกับทฤษฎี 🕊️ สันติภาพบน 🦋 GMODebate.org

หากไอ้สโตว์ตัดสินใจอย่างมีสติที่จะเบี่ยงเบนจากความจริงทางวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจของเขาคืออะไร?

แม้จะมีคำตอบที่เห็นได้ชัดบางประการ คำถามนี้อาจมีความลึกลับทางปรัชญามากกว่าที่คาดคิด เพราะวิทยาศาสตร์อาจไม่สามารถทำได้ดีไปกว่าการยอมรับหลักความเชื่อเป็นพื้นฐานสำหรับแรงจูงใจ

นักปรัชญาวิทยาศาสตร์สตีเฟน ซี. เมเยอร์ได้เขียนในหนังสือปริศนาต้นกำเนิดชีวิตว่า แรงจูงใจหลักที่อาจจะเลือกการเบี่ยงเบนทางหลักความเชื่อและแม้แต่ทางศาสนาอย่างมีสติ คือความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เอง

สุภาณีที่ว่า:

“ปัญหาหลักคือแรงจูงใจ”

ลำดับความสำคัญที่นำไปสู่การตัดสินใจของไอ้สโตว์จากมุมมองส่วนตัว แม้จะมีร่องรอยของอิทธิพลทางศาสนจักร อาจเป็นการป้องกันความเกียจคร้านทางปัญญาที่แฝงอยู่ในศัพทภาพของ “ข้อโต้แย้งว่าพระเจ้าทำ”

อย่างข้อนแย้ง การยอมรับแนวคิดทางศาสนาเรื่อง ‘จุดเริ่มต้นของเวลา’ ทำให้ไอ้สโตว์สามารถรับใช้ผลประโยชน์หลักของวิทยาศาสตร์ในการบรรลุความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

จุดเริ่มต้นของ เวลา

กรณีศึกษาสำหรับปรัชญา

มีการอ่านเพิ่มเติมในบทความปี 2024 บน AEON เกี่ยวกับปรัชญาเบื้องหลังแนวคิดเรื่อง 'จุดเริ่มต้นของ เวลา' ซึ่งเผยให้เห็นว่ากรณีนี้เป็นเรื่องของปรัชญา

(2024) นักวิทยาศาสตร์ไม่แน่ใจอีกต่อไปว่าจักรวาลเริ่มต้นด้วยบิกแบง

แหล่งที่มา: [AEON.co \(พีดีเอฟ\)](#)

ในขณะที่วิทยาศาสตร์ได้ปกป้องจักรวาลวิทยาบิกแบงและแนวคิดที่เกี่ยวข้องเรื่อง "จุดเริ่มต้นของเวลา" ปรัชญาวิชาการกลับทำตรงกันข้ามและท้าทาย "ข้อโต้แย้งทางจักรวาลวิทยาแบบกาลาม" ที่เสนอว่าเวลาไม่มีจุดเริ่มต้น

ในการอภิปรายในฟอรัมเกี่ยวกับบทความชื่อ **ไม่มีที่สิ้นสุดและ ∞ ไม่มีขีดจำกัด** โดยศาสตราจารย์ด้านปรัชญา อเล็กซ์ มิลพาส และ เวส มอร์ริสตัน อาจารย์สอนปรัชญาจากนิวยอร์กได้โต้แย้งดังนี้:

บทที่ 3.1.1.

การอภิปรายเกี่ยวกับข้อโต้แย้งทางจักรวาลวิทยาแบบกาลาม

ไม่มีที่สิ้นสุดและ ∞ ไม่มีขีดจำกัด

เทอร์ราฟิน สเตชัน:

... ถ้ามีเวลาที่ไม่มีที่สิ้นสุดก่อนหน้า T_n เราจะไปถึง T_n ไม่ได้เพราะคุณไม่สามารถทำให้เวลาที่ไม่มีที่สิ้นสุดก่อนหน้า T_n สมบูรณ์ได้ ทำไมล่ะ? เพราะความไม่มีที่สิ้นสุดไม่ใช่ปริมาณหรือจำนวนที่เราจะไปถึงหรือทำให้สมบูรณ์ได้

... เพื่อที่จะไปถึงสถานะใดๆ T หากมีสถานะการเปลี่ยนแปลงก่อนหน้าที่เป็นอนันต์ จะไม่สามารถไปถึง T ได้ เพราะอนันต์ไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์เพื่อไปถึง T ได้

ฉัน:

คุณกำลังสนับสนุนข้อโต้แย้งทางจักรวาลวิทยาแบบกาลาม

เทอร์ราฟิน สเตชัน:

ฉันเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า

ฉัน:

แม้ว่าคุณจะอ้างว่าคุณเป็นสันตะปาปา ก็ไม่ได้ทำให้เกิดความแตกต่างในการตรวจสอบความถูกต้องของเหตุผลของคุณ

หากผู้สนับสนุนกาลามจะใช้ข้อโต้แย้งเดียวกับคุณ มันจะแตกต่างกันหรือไม่?

บทความ “ไม่มีที่สิ้นสุดและอนันต์” ได้รับการตีพิมพ์ใน Philosophical Quarterly บทความต่อเนื่องชื่อ “เวลาทั้งหมดในโลก” ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสาร Mind ของออกซ์ฟอร์ด

(2020) ไม่มีที่สิ้นสุดและ ∞ ไม่มีขีดจำกัด

แหล่งที่มา: บล็อกของศาสตราจารย์มลพาส | Philosophical Quarterly | บทความต่อเนื่องในวารสาร Mind ของออกซ์ฟอร์ด

บทสรุป

น ฤกษ์ "ภูมิทัศน์เวลา" ถูกเสนอให้เป็นตัวแทนการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานสำหรับจักรวาลวิทยา โดยไม่อ้างอิงถึง
กฤกษ์ ● แสงอ่อนล้า เมื่อพิจารณาถึงประวัติความเป็นมาของกฤกษ์บิกแบงที่กฤกษ์ภูมิทัศน์เวลามุ่งทำกาย สิ่ง
นี้ควรได้รับการตั้งคำถาม

ปรัชญาแห่งจักรวาล

แบ่งปันความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเชิงปรัชญาของท่านได้ที่ info@cosphi.org

พิมพ์เมื่อ 26 ธันวาคม 2024

CosmicPhilosophy.org
เข้าใจจักรวาลผ่านปรัชญา

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ สำรองข้อมูล ~